

Evangelí del divendres de la setmana XX de durant l'any: estimar Déu i el proïsme

Evangelí i comentari del divendres de la setmana XX de durant l'any. “Un d'ells, que era mestre de la Llei, per provar-lo li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?»” Déu ens parla moltes vegades i de moltes maneres, però nosaltres continuem fent preguntes que ja estan contestades. Tant de bo ens convencem que estimar

Déu i el proïsme ens dona la llibertat i ens du a la felicitat.

Evangelí (Mt 22, 34-40)

Quan els fariseus van saber que Jesús havia fet callar els saduceus, es reuniren tots junts, i un d'ells, que era mestre de la Llei, per provar-lo li va fer aquesta pregunta:

—Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?

Jesús li digué:

—Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament. Aquest manament és el més gran i el primer. El segon li és semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments de la Llei i dels Profetes depenen d'aquests dos.

Comentari

Per algun motiu, als homes ens costa de creure Déu i acceptar-ne les paraules. Ens diu les coses una vegada i una altra i, tanmateix, sembla com si no les entenguéssim, o no voldríem entendre-les. Li fem explicar el mateix de manera reiterada.

La història es repeteix d'Adam i Eva ençà. A ells se'ls va dir que prendre el fruit d'un arbre determinat els comportaria la mort i, malgrat tot, ho van fer. Les conseqüències es continuen notant encara avui.

Quelcom semblant passa amb els manaments. Avui veiem que a Jesús se'l demana quin és el principal entre tots. El Senyor es limita a invocar la *Shemà Israel*, que tots els jueus aprenien de nens i que tenien als llavis des de fa segles: “Escolta, Israel: el Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l’Únic. Estima el Senyor, el

teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces" (*Dt* 6, 5). Jesús afegeix un altre precepte antic: "Estima els altres com a tu mateix" (*Lv* 19, 18).

Sabem que la resposta de Jesús és conseqüència d'una pregunta que li havien fet per temptar-lo.

Malauradament, moltes vegades nosaltres no estem exempts de comportaments d'aquesta mena.

No tenim posat per escrit i en la tradició tot allò que s'ordena a la nostra salvació? Tenim la Sagrada Escriptura, el Catecisme de l'Església, el Magisteri dels Pontífexs Romans. A més, tenim la possibilitat d'accedir als sagraments i a la direcció espiritual. La via, la tenim traçada, però no ens en deixem convèncer. Déu ens parla força vegades i de moltes maneres (cf. *He* 1, 1), però nosaltres continuem fent preguntes que ja estan contestades.

Per això, l'evangelí d'avui pot ser una crida perquè atenguem la invitació de l'apòstol sant Jaume: “el qui s'emmiralla en la llei perfecta, la llei de la llibertat, i hi persevera—no pas escoltant-la i després oblidant-la, sinó posant-la en pràctica—, aquest serà feliç de practicar-la” (*Jm* 1, 25). D'això es tracta a la vida del cristià: de comportar-se segons la *lex perfecta libertatis*, la qual cosa requereix estudiar-la i assimilar-la a fons a la vida personal.

Estimar Déu i el proïsme ens dona llibertat i ens porta a la felicitat. Aquest és el motiu pel qual el Senyor ens dona manaments. De fet, abans d'atorgar el precepte, ell mateix anuncia quina és la destinació dels qui viuen així: “Escolta, doncs, Israel, i mira't a complir allò que et farà feliç” (*Dt* 6, 3). Tant de bo ens en convencem per fi.

Luis Miguel Bravo Álvarez //

Photo: Fa Barboza - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-divendres-de-la-setmana-xx-de-durant-lany-estimar-deu-i-el-proisme/>
(15/03/2026)